

forelå ved den leverede vare. Hvis afhjælpning ikke foretages inden det aftalte leveringstidspunkt, kan sælgeren kun foretage afhjælpning under de betingelser, der er nævnt i artikel 48.

Artikel 37 svarer til artikel 34 om sælgerens ret til at afhjælpe fejl og uoverensstemmelser i dokumenter.

I købeloven reguleres sælgerens ret til at foretage afhjælpning af § 49, som gælder både for levering for det aftalte leveringstidspunkt og for levering på dette tidspunkt. Købelovens § 49 svarer i det væsentlige til konventionens bestemmelser.

Til artikel 38

Artikel 38 vedrører *køberens undersøgelse af varen efter*, at den er *modtaget*. Betydningen af, at varen ikke undersøges på den måde, der fremgår af bestemmelsen, er, at køberen ikke vil kunne reklamere i tide i anledning af en mangel, som han burde have opdaget ved undersøgelsen (artiklerne 39, 40 og 44).

Undersøgelsen skal efter *stk. 1* ske så hurtigt, som det efter omstændighederne er muligt. Dette tidspunkt beror bl.a. på den pågældende part, varens art, praksis i den pågældende branche og andre omstændigheder, hvilket også er bestemmende for, hvorledes undersøgelsen nærmere bør være.

Det fremgår af *stk. 2 og 3*, at den tid, inden for hvilken undersøgelsen skal ske, ikke altid kan regnes fra leveringstidspunktet. I den internationale handel er det tværtimod sædvanligt, at varen leveres ved overgivelse til en transportør med henblik på at få varen transporteret til køberen. I sådanne tilfælde skal *undersøgelsen ske så snart, som det efter omstændighederne er muligt*, efter at *varen er kommet frem* til bestemmelsesstedet. Med bestemmelsesstedet bør der i denne sammenhæng forstås et sted, hvor køberen f.eks. kan bryde en transportemballage med henblik på at undersøge varen. Der behøver således ikke nødvendigvis være tale om det bestemmelsessted, som fremgår af det transportdokument, som transportøren overgiver til afsenderen. Det fremgår af *stk. 3*, at når en vare omdirigeres under transporten, f.eks. fordi den er solgt, mens transporten foregår, og skal transporteres til den nye køber, kan undersøgelsen udskydes, indtil varen når frem til det nye bestemmelsessted. Tilsvarende gælder, hvis varen ganske vist er kommet frem til køberen, men uden væsentligt ophold skal sendes videre til en ny køber, således at køberen ikke efter omstændighederne kan undersøge den i mellemtiden.

Når varen *omdirigeres* eller bliver *videresendt*, kan køberen dog kun udskyde undersøgelsen, hvis sælgeren ved aftalens indgåelse vidste eller burde have vidst, at varen muligvis ville blive omdirigeret eller videresendt. En sådan mulighed bør sælgeren have

kendskab til, hvis f.eks. købet angår en vare, som ofte omsættes under transporten, såsom olie. Sælgeren kan også som følge af sit kendskab til køberens virksomhed have grund til at gå ud fra, at varen skal videresendes, uden at den kan undersøges, inden dette sker. Den omstændighed alene, at varen er beregnet for videresalg, kan imidlertid ikke give sælgeren anledning til at antage, at køberen ikke har adgang til at undersøge varen, inden den sendes videre.

Reglerne i artiklen er i det væsentligste i overensstemmelse med købelovens § 51.

Til artikel 39

Artikel 39 handler om *køberens pligt til at reklamere* over mangler ved varen. Reklamationspligten gælder også for så vidt angår de såkaldte rådgigheds mangler, hvor varen ikke kan bruges til det påtænkte formål, fordi dette vil stride mod lovforskrifter eller myndighedsbestemmelser, ligesom reklamationspligten i denne bestemmelse også gælder ved fejl i dokumenter vedrørende varen. Køberens pligt til at reklamere over for retsmangler behandles derimod i artikel 43. Efter konventionen har køberen ikke nogen almindelig pligt til at reklamere ved forsinkelse, men der er dog reklamationspligt, hvis køberen vil hæve købet på grund af forsinkelse, jf. artikel 49, stk. 2, litra a.

Reklamationen efter artikel 39 er bl.a. af betydning for, at sælgeren skal kunne afhjælpe mangler ved varen efter artiklerne 37 eller 48, og for at sælgeren skal kunne afhjælpe mangler i dokumenter vedrørende varen efter artikel 34.

Manglende reklamation fører efter artiklen til, at køberen mister adgangen til at påberåbe sig manglen. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med artikel 40, hvorefter sælgeren ikke kan påberåbe sig en manglende reklamation, hvis den skulle have drejet sig om en omstændighed, som sælgeren ikke kunne have været uvidende om. Endvidere fremgår det af artikel 44, at køberen, selv om han ikke har reklameret over manglen, kan kræve afslag i købesummen samt erstatning for andre tab end tabt fortjeneste. Disse krav kan imidlertid også kun fremsættes, hvis køberen har en rimelig begrundelse for ikke at have reklameret.

Ved reklamationen skal *køberen angive manglens beskaffenhed*. En meddelelse som kun angiver, at varen er behæftet med en mangel, opfylder ikke dette krav. Derimod er det tilstrækkeligt, at køberen i den neutrale reklamation beskriver manglen i forholdsvis almindelige vendinger.

Efter købelovens § 52 er der ikke krav om, at manglens nærmere beskaffenhed skal angives i reklamationen.

Den reklamation, der er nævnt i artikel 39, behøver ikke at indeholde mere end en meddelelse om mang-